

СТАНИСЛАВІВСЬКЕ СЛОВО

ВИХОДИТЬ ТРИЧІ В ТИЖДЕНЬ

Рік II.

Станиславів, неділя 7 червня 1942.

Ч. 54 (95).

КОНСТРУКТИВІЗМ

Часто чували ми вже раніше слово: конструктивна робота — тепер частіше про те говорять, як давніми часами. В цих частих згадках і балачках, що інколи є зодягнені у форму поради чи наказу, протиставляється цьому поняттю деструктивна — руйніщюку роботу. Та після таких згадок, балачок, порад і наказів з'являється часто у слухачів і майбутніх виконавців роботи настірливе питання: чому саме це, а не щось інше, названо іням конструктивної, а те знову руйніщюкою роботою? Адже ж — мовляв — те, що для когось може виглядати як конструктивна, для іншого це саме буде деструктивна робота — і навпаки. Чому саме я повинен робити це, а не те? Адже ж — мовляв — те, що я роблю є більш конструктивне — і т. д.

Такі питання, зроджені сумнівом у доцільність порад чи наказів є психологічно виправдані, коли той, хто радить, чи наказує не з'ясує цілі праці, а той, хто має цю працю виконати, не повірить у вартість такої цілі. Це загальне заклячення можна легко прослідити, бо кожна праця, що її наказано чи накінено комусь стас важким ямом раба, коли людина не знає і глибоко не вірить у те, що ця, а не протівна праця, веде до признаної нею вартісної цілі.

Звичайно вимагаємо, чи — докладніше: сказати — дораджуємо, або наказуємо якусь конкретну, означену роботу. І саме цей момент, що ця конкретна робота виглядає на буденну — на перший погляд — дрібношо в добі великих перемій, в добі визначеній великими ділами й задумами, що їх і ми хотіли б творити й леляти, спричиняє що нехтє братися за неї, хоч безпосередня ціль є нам знана.

Візьмім приклад: вимагається від нас виконання якоїсь культурної імпрези, вимагається швидкого проведення акції висилки дітей у хлібні околиці, вимагається швидкого покінчення весняних засівів і т. д. Нам відомо, що згадана імпреза освідомить її учасників, поширить їх знання, поглибить їх культуру; нам відомо, що висилка дітей збереже їх від голодової смерті; нам відомо, що вчасно покінчені весняні засіви усунуть, або хоч би зменшать, мареву голоду і т. д. Але багато із нас хотіло б тепер увійти в дію історичного змагу в цих розмірах, як увійшли в нього інші, як їм часто виглядає, щасливіші від нас народи. У висліді цього ми нерядо, якось з примусу, виконуємо низку наказаних нам робіт... І ця знехотя виконувана робота є роботою виконаною якнебудь, як це кажеється, от-так собі, бо тільки робота виконана з жаром, з патосом дає бажані виследи. Цей жар і патос роботи роблять її самою легкою, додають нам сили побороти найбильші навіть трудності. Глибока віра у ве-

лику вартість роботи — це передумова якості й кількості її вислиду.

Після прочитання цих рядків напевно вирине у читача питання: звідкіля взяти цей жар і патос, звідкіля взяти цю віру, коли наше довкілля таке сіре, безбарвне? Саме на це хочемо вам, наші читачі, звернути увагу. Кожна робота має свою безпосередню ціль, але ціла їх низка — цілий комплекс робіт має ще велику основну ціль, що для кожної окремої конкретної роботи є посередньою й остаточною ціллю.

Тепер валиться дряхла будівля старого світу, на якого руїнах постане новий. Цей новий світ, що його у кривавому змаганні на своїх багнетах несе Німецька Армія — це світ націй. Нация стають у центрі всіх прямиувань сучасності, нації мають вибороти собі право на життя, або його знехтувати. Сучасні покоління націй мають доказати, чи вони досішли до цього, щоб керму свого життя взяти у власні руки, чи мають спокійно й ліниво ждати на те, що їх рідкохто колесо історії.

В цьому змаганні знайшлися й ми — сучасне покоління української нації. На це покоління складаються мільони одиниць, що мають свої завдання, що їх доручено їм виконати. Кожна одиниця має виконати свою роботу, кожна одиниця мусить виконати її як найкраще, щоб її вислід був стовідсотковий. Мусить виконати цю працю для добра й майбутнього власної нації. Це є ця загальна ціль усіх праць, що їх цим одиницям дораджується й наказується; це є ця посередня ціль кожної праці зокрема, яка ще має свою близьку, безпосередню мету. Розважте подані приклади під кутом цієї загальної цілі: для розбудови, для поступу та скріплення нації виконуємо ряд культурних робіт — імпрез; для скріплення нації бережемо від смерті і дряхлості молоде покоління; для збереження сильного покоління усуваємо мареву голоду і т. д. Немає ні однієї роботи, що її тепер з наказу, чи з поради виконуємо, щоб не причинилася до осягнення великої мети.

Тому стаючи до конкретної роботи, повинні ми собі усвідомити, що перш-усього ми мусимо конструктивно думати, а коли наше думання буде конструктивне, тоді нам легко повірити в те, що ця чи друга робота, що від нас її вимагають, конструктивна, — і тоді не збиватиме нас з дороги ні наш сумнів, ні ворожа агітація, що скріплює цей сумнів і гасить наш жар праці. При цьому ми мусимо пам'ятати про те, що про шість наших робіт, про їх якість і вислід дбас хтось, до кого ми мусимо мати довіря. Довіря до проводу в праці, віра у вартість праці і жар праці — це основа конструктивізму.

ОФЕНЗИВА В КИТАЮ

Японці почали офензиву в південнім Китаю. Найбильші японські відділи, свіжо ужиті до бою, почали наступ на чункінські відділи в провінції Квантунг. (Провінція ця лежить на півдні Китаю, біля берегів лежить славний Гон-Конг). Японці машерують в північно-західнім напрямі та вже заняли одну місцевість на 75 км. в північно-східнім

напрямі від міста Кантон. Основною метою цієї нової японської офензиви є знищення китайських військ в провінції Квантунг.

В звязку з невдачною обороною китайських військ трьох генералів попрохало звільнення зі своїх становищ, мотивуючи це тим, що центральний уряд не задовольнив їх вимог.

Розенберг на Білорусі

Міністер Розенберг відвідав Білорусь, задержувачись деякий час в Мінську. Там привітали його представники німецької адміністрації та поліції. Під час парад міністер заторкнув важливі справи звязані з Білоруссю, підкреслюючи, що німецький провід буде підпомагати всі позитивні сили краю, щоби він міг стати сильним та квітучим прибудівним краєм (Vorland). Мі-

ністер відвідав опісля оперу, білоруський театр, а дальше воєнний шпиталь, де на кладовищі склав вінок на гробах померлих воєнків.

Смерть заступника Протектора Чехії

Заступник Протектора Чехії і Моравії СС Обергруппенфюрер і генерал поліції Райнгард Гайдріх помер від ран, одержаних в атентаті.

Харківська делегація у німецького генерала

Ціла європейська преса містить тепер багато звідомлень своїх кореспондентів про ой від Харкова. Кореспондент румунської агенції Радор пише, що підчас свого лету з Дніпропетровська до Харкова він міг заобсервувати задовільний стан весняних засівів в Україні. Життя в Харкові виглядає майже зовсім нормально. Тубильне населення — так пише румунський звітодавець — почало знову своє життя, яке перервала 20 років тому комуністична революція. В місті працює 8 кінотеатрів, а в міських театрі відбувається представлення німецької пропагандивної компанії. На важко утвржену залізничу станцію прив'язать щоденно поїзди з Берліна. Ресторани

переповнені. Звітодавець підкреслює дальше нужду по селах та поганій стані доріг. Наприклад між двома головними містами України нема взагалі автостради. Містопід пануванням большевиків були від себе відділені. День перемоги німецьких і румунських відділів біля Харкова означає для довкільних українських селян відзискання людських прав. Щоби це заманіфестувати, багато селян в національних одягах збиралося перед ратушем. Делстати від імени українського населення подякували командуючому генералові за увільнення та заявили співрацю. Генерал відповів, що німецький парад і його союзники ведуть про війну за увільнення цілого світу від большевизму.

ТИЖНЯМИ ЗУБРИЛИ НІМЕЦЬКУ ТАКТИКУ

„Цілими тижнями частини 56-ої большевицької панцирної бригади з наказу шефа штабу зубрили німецьку наступальну тактику. Одним-двома відділами проводжено атаку чолом, в той час, коли третя частина мала перемести наступ збоку чи заду“, так заявив советський майор Михайл Вогаткін, який попав у німецький полон підчас боїв на Кримському півострові. „Але коли пришлося цю тактику застосувати на практиці, нічо не вихо-

дило. Відділ, що мав наступати збоку чи заду приходив усе за пізно, а чоловіча частина була ослаблена розтягненістю. І так ось наші танки сунули вперед одинцем та були таким чином доброю ціллю для німців. Стрілецькі рови були переповнені, на кожний метр припадало 4—5 большевицьких воєнків, а в бунврах, через переповнення, ледви можна було порушатися, — так заявив советський лейтенант Кошнін з 12 стрілецької бригади. (тв).

Новий поклик Чанкайшека за помічю

Чанкайшек звернувся з новим покликком за помічю до Злучених Держав. Він заявив, що сама військова мораль не доведе до перемоги. Для цього треба ще й приладдя для змежанізованого ведення війни. Ця заява яскраво наслідляє військове положення в Ки-

таю. Чанкайшек виявляє шораз бильше незадоволення з приводу того, що альянти не додержують обіцянок. Крім того цей його поклик вказує на катастрофальне положення решти чункінських військ. (тв).

Німецько-турецька умова

Навлязуючи до німецько-турецьких переговорів з 1939 року звляччєно тепер умову, на підставі якої урядові турецькому віддано до диспозиції суму 3 мільонів німецьких марок. Цей кре-

дит має зужити Туреччина на закуп воєнних матеріалів в Німеччині. На днях прибула до Берліна турецька комісія, яка має довести подробиці умови до кінця.

Звідомлення Верховної Команди

З Головної Квартири Фюрера 5 червня 1942 р.

Верховна Команда Збройних Сил повідомляє:

На південному відтинку східного фронту підбито невзначі наступні ворога і в протинаступі здобуто нові місцевості та дещо ворогів сковлено в полон.

На середньому і північному відтинку підчас власних наступів зломано значний ворожий опір та здобуто територію прочищено від ворога. Надбережна артилерія насенного літська з добрим вислідом обстрілювала корабельний рух в Кронштадському заліні. Летунство атакувало адені і вночі лєтунства та залізничні шляхи Советів.

В північній Африці відбито британські протинаступи з утратами для ворога. Німецьке та італійське летунство успішно брало участь в боєх. В повітряних боєх втрачали англійці 26 літаків. Один німецький підводний човен заатакував біля Тобрука сильно забезпечену корабельну валку, в якій пливли 3 транспортні кораблі під охороною літаків і супровідних кораблів та вислав два валучні торпедні поціли.

Минулої ночі бомбардовано розривними та запальними бомбами портом та докові улантунини в Зендальсіді на східних берегах Англії. На берегах Каналу британське летунство втратило вчорашнього дня в повітряних боєх та від протилетунської оборони 10 літаків.

Підчас боїв в північній Африці здобуто приказ 4 англійської панцерної бригади, в якому говориться, що полонені повинні бути позбавлені поживи, сну, води, допомоги та всяких угодівдень, доки відносні станиці не переслухають їх. В зв'язі з цим Верховна Команда Збройних Сил видала приказ, що почавши від 10 червня, 12 години в полудне всі полонені з дотеперішніх африканських боїв та всі ті англійські офіцери і рядовики, що знаходяться в німецьких руках, не одержать так довго ні їди, ні пиття, аж цей ганебний і нелюдський приказ буде знесений і про це повідомить Німецьку Верховну Команду урядова англійська заява.

Міністер Чіано про війну з Советами

Міністер заграничних справ Італії граф Чіано виголосив на фінансовій комісії сенату промову про напрямні заграничної політики Італії. Італія буде боротись з Англією всюди, де буде можливість її заатакувати та ослаблювати. Вашингтон цілий час змагає до війни. Італія прихильно ставиться до тих держав, які як от Чиле і Аргентина, запевнили незалежність своєї політики. Міністер заявив дальше, що змагає до провідної позиції на Середземнім морі. По ліквідації Англії в цім просторі будуть виключені теж всякі французькі впливи в ньому, як теж на Близькім Сході та Східній Європі, де французька політика викликувала тільки неспокій. Крім цього очі Італії звернені на Балкани, де вона спирається на Албанії (тепер значно побільшеній), на автономній державі Чорногорі та на Хорватії. Провінції Фіуме, Зара та нові провінції Спалато і Катаро (на

дальматинським побережжі) запевнюють Італії панування над Адриатиком. Італія має спільну границю з Болгарією, панує в долинах Вардари і Морави, а через це стоїть сильною ногою на Балкани. Осляк одержує вона шлях до Чорного та Егейського моря.

Відносно конфлікту зі Советами, міністер сказав таке: Італійські політичні кола здавали собі асно справу, що мусять прийти до збройного зудару між державами осі і большевизмом. Політика, що її вів Советський Союз від часу, як вибухла в Європі війна, дала багато невзначних доказів, відносно правдивих намірів большевицького уряду. На кілька тижнів по заключенні умови з Німеччиною, Советський Союз почав свій похід на захід, щоби утворити собі територіальні можливості для дальшого походу на Балкани. Італія бере участь у війні на сході, вислала туди свій експедиційний корпус.

Літаком на побоєвища

„Сьогодні на світанку летіли ми востаннє на котел на південь від Харкова“, розпочинає німецький воєнний звітдавець опис могутньої окружної битви в просторі Харкова.

„Ми привезли — так описує звітдавець далі — всі наші бомби домів, бо вже не було ніякої цілі для нас. Звичайно ми звикли проклинати, коли нам таке трапилось. Але сьогодні сиділи ми в наших машинках та були захоплені більше картиною, яка під нами просувалась, як у якому іншому успішному налеті. Що тут сталося, цього не можна донести в числах полонених, ані знищених наперних воїв, ані збитих літаків. Тільки летун може бачити рану, яку завдала війна на цьому місці землі; рови й польові становища наповнені збитими большевиками, бомбові вирви одна біля другої, хати, що димились, вигорілі панцерні вози, знищені самоходи на тисячі, а їх зміст далеко порозкиданний, наче б вони потраїскали. Вози без візників, безчисленні коні, які сумно йдуть вперед, або равені скачуть мов божевільні, а між тим блукаючи кольони, обдерті, розбиті, мов п'яні хитаються та вимахують білими хустками постаті, які падають на землю та ховаються в поора-

ній землі, коли чують гудіння летунського мотору. Тільки цей, хто це все бачив, може це зрозуміти. Цього не можна описати словами, ані сфотографувати, ані нарисувати. Воно виглядає так, наче б земля захворіла на якусь страшну шкірну недугу. Хто це побачив, може зрозуміти, що ніякий суперлатив не вистачить, щоб пізнати велич большевицької поразки.

Бій у кітлі на південь від Харкова закінчений. Жалківе поле знищене, яке сьогодні наші очі бачили, було останнім актом советської офензиви, поведеної з могутньою силою. Ця офензива мала досягнути рішальний пролім через німецькі становища“. (тп).

Царевич Михайло не живе

Один з нечисленних ще членів царської родини князь Михайло проживав на еміграції в Ірані. Коли ж ненадійно в містечку Касвін, де він проживав, з'явилися большевицькі війська, він не встиг вже втікти. Його знайдено замороженого у власній мешканні. Всі позначки вказують на те, що це діло кривавого НКВД.

соби я похорон як слід, оплатив усе й хай мене з Богом ховають.

Пав аж очі вирачив з дива.

— А тоді й каже:

— Не хочу я допустити до такого гріха, щоб живу думу таки при мені в землю закопували. Й тобі з власної кишені всі ті гроші, що ти полатив, поверну, а тобі до самої смерти таки в мене прожиток дам. Прохарчую й не рахую. А як тобі Бог уже смерть дасть, то за ті самі гроші й похорон тобі як слід справляю.

— Е-е, се шось не так, — каже дід. — Се ж віде не бувало, щоб п'яні та забездурно чоловіка годував, та не й похорон йому справляв. Осля б нас неслухав, а ви мене в таку роботу закрижете, що й молодий не встоїть. Не хочу!

— Та бійся Бога, дід! В яку ж то я роботу запрягає би такого старого чоловіка? Й так зробля, щоб і дурничен не було і щоб роботи з тебе не правити. Будеш у мене за сторожа в садку, доглядатимеш, щоб мені дитворя яблук не викрадала та гідля на шеплах не ламала.

Дід вже був аж у домовині сів, так собі своєю панську мову внодобав. Слухав й головою притакує. Вже був брався й зовсім із домовини вилізати, та як почув про дитворя, так сининився і головою крутить.

НОВИНИ З УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ

МУЗИЧНА ШКОЛА СТОЛИЦІ УКРАЇНИ

Третья музична школа м. Києва існує в 1934 р. За цей час свого існування вона викустила багато добре підготованих фахівців. Частина з випускників школи продовжувала своє навчання в консерваторії. Большевики, тікаючи з Києва, хотіли знищити все шкільне майно. Ще в лютому колектив пересів велику підготовчу роботу до навчання в нових умовах.

З великим захопленням повернулася старі учні для продовження свого навчання. Все підготовано для прийняття нових учнів, переглянуто програми і т. п.

НОВИЙ УЧБОВИЙ ЗАКЛАД В СТОЛИЦІ УКРАЇНИ

Лише 3 місяці минуло з того часу, коли розпочав свою працю Медичний Інститут, а вже в березні 1942 р. приступив до праці новоутворений київський Фармацевтичний Інститут. Цей інститут готує фармацевтів високої кваліфікації, які будуть працювати в аптеках України. Крім того вони зможуть працювати як хеміки на заводах та фабриках промисловості України.

Відомо, що за советів майже всі місця провізорів та взагалі робітників аптек на Україні посідали жида. По звільненні України, аптекоуправління України залучило майже цілком без кадрів. Тому до готування нових своїх кадрів фармацевтів є невідкладною справою. Німецьке командування врахувало цю потребу для України і на руїнах столиці України допомогло організувати цей важливий учбовий заклад.

З великою радістю пішла українська молодь в науку до Інституту. Пролетить три роки і Україна буде мати перших 150 фармацевтів високої кваліфікації. Там, де працювала переважно жиди, стане до праці на користь батьківщини українська молодь. Разом з навчанням студентів, Інститут проводить велику дослідну роботу по створенні лікувальних препаратів з української сировини, а де значно поліпшить стан лікування підчас війни та позавой Україну від імпортування багатьох лікувальних препаратів. Керівництво Інституту доручено візаному українському професорові П. Лазуренкові та доцентомі Стражеському, а це є заперукою, що нові кадри українських фармацевтів цілком виправдають себе.

НОВІ ШКОЛИ В ХЕРСОНІ

За старання українських кол у Херсоні німецькі органи влади дали свою згоду на відкриття чотирьох фахових шкіл у Херсоні. Мова йде про середню медичну школу, сільсько-господарську, технічну школу будови доріг та школу моряцку. Керівництво цих шкіл оголосило в пресі записки учнів. Частиною навчання мало вже початися в перших днях травня.

— Та де ж ви бачили, пане, щоб я та за дитворю вганявся! Хіба на се таких ніг і такого здоров'я, як мого, треба? Ні. Нічого з того не буде; не на мого здоров'я така робота! — і знов уже в домовині моститься.

— Та стривай, навіжений дід! — гукав пан. — Та хіба ж я тобі кажу за дитворю вганяється? По правді кажучи, то там і дитвори підкої нема, а як що й є, то така, що не дуже то на садок і дивиться. Буде з мене, коли ти собі біля куреня лише сидітимеш. Аби бачили, що хтось у саду є. Житимеш собі в курені й нічого таки не робитимеш.

— Еге, нічого не робитимеш! А хми-зу нарубати, а їсти собі зварити, хіба ж се не робота? А я ж уже сказав, що робити й не адуваю й не хочу!

— Слухай, дід, — каже пан. — Та я й того від тебе не хочу. Обідати та вечеряти тобі з двору принесуть. І хми-зу тобі на багатті кожний раз нарубати звязу. От хіба може там собі воли-не-коли води нанитися банькою до куреня принесеш.

Як почув се дід, то аж ним відкинуло:

— Що? Так се така панська ласка! Та щоб я сам собі ще й банькову воду носив? Поганяй в яму! — гукав на погонича при волах та й ліг у домовину.

Ліана Бірюч.

ПОГАНЯЙ У ЯМУ!

Іхав раз селом пан.

Добрини кіньми їхав, бо й багатий собі пан був. Та й село було не бідше й чиналевалє.

Ото їде той пан, четверо коней, як він його несуть. Тяжкий, мовляв, пан, що на його одного — аж четверо таких коней запрагати треба!

Дивиться пан, аж вигоном якийсь-то похорон їде. Гарний похорон. Попереду він у ризах з даками й хором, позадку голослявниця голосить і багато вроду зо свічками їде, а посередині на чумацьким возі, що його дві парі синих круторогих волів тягне, домовина гарна, дубова, стругана. А в домовині старий дід горлявлиць, як звичайно, лежить, сива борода йому догори стирчить.

І пан, і фірмак, як звичай велить, панки вискідали, похорон кіншавчи. Аж главе пані а кізці, залузивши дивнікі балабони, що в старих панських коней до ший конячичелювані були, відводять голову, та, свершися на лі-коть, дивиться, хто се їде.

Остановив пан, таке побачивши.

Гукнув на фірмака коні спинити. Та й гукає до дядька, що з похороном їдуть:

— А дивить, люди добрі, та ж той дід у домовині живий!

— Живий, милостивий пане, — відказують люди. — Ми се знаємо.

— Та бійтеся ж Бога, — каже пан. — Як же се можна живий людини та похорон справляти! Схаменіться! Се ж великий гріх!

— Та ми й самі так думасмо, — кажуть люди. — Але що ж робити, коли він сам просить його живим поховати. І поноші залятали, і дякам на подяки не дав, і голослявниця вайняв, і за яму, й за все щедро полатив. І обід людям добрий справив — нічого не вронивув.

А дід увесь час, на лікоть смертий у домовині, до тої мови прислухається.

Бачить пан, що люди тут нічого невинні та й витас дїда

— Що ж се ти, дід, дурив, чи як? Де ж се хто коли бачив, щоб жива душа та й сама себе ховати владала! Чому ж се ти робив, чоловіче!

— А ось чому, — відказує дід. — Старий я вже став, вісімдесять літ маю. Наробився я за весь вік і роботи вже не адуваю. А без роботи ніяк прожити не можна. Зібрав я собі на чесний похорон грошей та й чекав смерті. Аж не приходять! А що, як не скоро прийде, а я всі гроші вроді, що й поховати нішащо буде? Га? Не хочу такого сорому знанавати! Ну й загадав

ЗА ВИХОВАННЯ МІСЬКОЇ ДІТВОРИ

Ще не снічалася акція висадки бідоної дівчати на відгодівлю в хлібні околиці, а вже доходить звісдя і звісти альманаху місті. Поодинокі—Окружні та Цієїтоті Комітети, в яких район пере-сичено голодуючу дівчату з міст, алар-муть, щоб не прислати їм більше дівчати міської, а лише дівчату сільську, бо дівчата міська це елемент крайно адеморалізований.

При тому наводять факти, що мало-літні дівчата з міст волочаться вечора-ми й ночами, так, що годі удержати над ними конечний надзір, що були ви-падки, де дівчата з міст обікрали своїх господарів, що міські діти бунтують товаришів, щоб покидати хлібні околиці й вертати домі, бо тут гірше, чим в дома. Дальше наводять факти, що міські діти не укривають своєї по-горди до сільського побуту й заняття і хочуть показати свою вищість над се-лянськими.

Ці факти поза тим, що унеможли-вляють обхоплення акцією переселення міської дівчати, яка потребує її чи не в більшій мірі, чим дівчата сільська, є грішном С. О. С., яке вказує на грішний стан міської дівчати.

Міська дівчата з бідніших пролетар-ських родів, яких батьки цілий день працюють поза домом в більшість ви-ховуються самопас на вулиці.

Вулиця, товариство старших адеморалізованих підростків ділає на ту дівчату адеморалізуюче. Та дівчата вже з малку звикають до всім темними сторінками життя, входить в контакт з міською шумовиною, починає змалку зразу приглядатися, а дальше пробува-ти всіх зазнаваних розкоші життя. Че-рез те та молодь вже змалку паде на дно. Стоячи остороно від школи, по-бавлена доброго батьківського впливу, змалку залишена сама собі, та дівчата помножує кадри вулицяників, з яких пі-ніше виховуються проступники.

Заразом це є елемент безавартісний національно, бо вулиця не має жадного національного обличчя, а дуже часто має обличчя для нас чуже й вороже.

Заразом мимо своєї умовної мірноти це є елемент, який уважає себе пана-ми, елементом кращим від елементу

сільського — звідси й погорда до „хлопа“. Очевидно, що це почуття уросної ви-щости доводить до того, що пініше така дитина в переконанні про свою урослу вищість починає цуратися зра-зу своїх батьків-ремісників чи робітні-ків, опієла й своєї нації, як нації селян-ської і почне шукати заміна.

Тому ставові треба запобігати. Треба займатися вихованням міської дівчати там, де того виховання не є в стані до-ти батьки чи то з того приводу, що вони не мають на те часу, чи з яких небудь інших причин.

В першу чергу треба старатися від-сеярувати міську дівчату від впливів вулиці. Уже від наймолодших літ треба ту дівчату обхонити захоронками. В проміженстві до сіа, де вистарчат сезонові діточі садки, ту треба захоронк цілорічних. Треба до тих захоронк дівчату притягнути чи то ліпшими харчами, чи чим іншим, так, щоб вона волила бути тут, як на вулиці. Старшу дівчату треба обхонити літними оселя-ми, піноселями та таборами. Та працю над шкільною міською молоддю не мо-жна обмежувати до літньої пори. Праця та мусить бути постійна. При кожній школі треба зорганізувати світлиці для молоді, з яких та молодь перебувала би піній день поки батьки не вернуть з праці, де ту молодь дохарчувували би, організували б її домашнє навчання і виховували б.

Треба звернути бачну увагу на ре-місничу й робітничу молодь.

У виховній роботі над тою дівчатою і молоддю треба звернути увагу на мо-ральне і національне виховання, на плєкання національної гордості та на вироблення правдивого погляду на працю, на її зартість на рівновартість праці селянина й на інші річи, які є конечні для вироблення з дитини ву-лиці повновартного українського гро-мадянина.

До тої акції треба очевидно притя-гнути й батьків тої дівчати й вести між ними відповідну освідомлюючу акцію.

Коли ми на ті справи не звернемо належної уваги — тоді міська дівчата й молодь буде для нас пропаша. Ц.

ВИКІНЧУЙМО ВЕСНЯНІ ПОСІВИ

„Час не гроші“. Це — не тільки не-марування часу, але також відповідний найбільше пригожий, а вже ніколи неаріанізований реченець виконання ла-ної праці. Ці реченці робота викона-ні в належний час відіграють в ріш-нитті рішачоу роллю. Навіть не тижні чи може дні, але прямо кожна година, в якій виконуємо якусь рішну працю рішає про якість та кількість урожаю. От і тому поступові хлібороби стара-ються не пропустити та не прайізіти в жадній праці найбільш догідного мо-менту для її виконання. З цієї то при-чини не лише весняний та осінній посі-ві, але також збір урожаю, а навіть інші управові праці, як сажання, про-рівка, вищення бурянів і т. д. викону-ють поступові рішники дослівно від почі до ночі — від найвчаснішого ранку до піаного вечера, а дуже часто у період довшої непогоди також як лише погода поправиться і вітчу. Як що потрібно, працюють рівно з неділі і свата по Службі Божій. Працюють не лише з ці-лою ріднею, але користуються також наятими працівниками, щоб лише як найбільше використати ту пригожу хви-лину — добру погоду — бо ану ж на-стане непогода, а тоді праця переку-ється ген-ген на пініше. І от така прайіанена не у свою пору виконана праця дає у висліді поганай збір уро-жаю. Що означає відповідний час посі-ву, це пізнали ми минулого року, де прайіанена кукурудза не вовсім доаріла, а її сала кільчення доходила пересічно лише до 48%. Подібно було і з пісом, в якого сила кільчення доходила до 75%. Недобрий урожай також дала пі-но ібсіана овмнина, головнє піане жито. Ця весна мабуть ще більше наглядно покаже нам — а місяцями вже показала на ячменю і пісі, — яка велика ріш-ниця між рослинами в час — а піанє посіяними.

Вираді сама природа прайіаненою весною та частими дощами не дозволяла в свій час виконати деякі пільні роботи. Та поступовий, свідомий хлібороб, як це бачимо в німецького бауера може хоть в часті аменшити погубні наслідки прайіаненої праці. Треба лише на-віть найменшу догідну для праці дріб-ку часу, яку не все можна вірвати на години, але часом тільки на хвилини — треба віцілості використати.

Та на жаль в нас багато хліборобів що цього не розуміє. Замість досвіта, дуже часто виїжджають в поле в 8 — 9 години ранку. Кажуть, треба було „по-обідати“, значить, зїсти свідання, так як би це неможна було влати свідання зі собою на поле чи пініше вивести. Коли ж на цей свіданок вариться ще каша, та ще й при сирих дровах, тоді часто і коло 10 години або і пініше ви-баряється господар на поле. Кілько є таких, що через непотрібні поїдки до міста витрачують марно час. Кілько то каже, що понолудні не варто навіть іти в поле, бо то вже перед вечером і чекає на другий день рано, коли то звичайно упаде дош і знов пересуне роботу на пініше, на дні а навіть тижні. Кілько то таких, що пієла кожного дощу обо-в'язково рішкують з роботою навіть і кілька днів — поки земля аж не заска-родуєне, чи знов не упаде новий дош — моливі замкно і то дуже часто на грунтах пієкових, та при таких дощі, що земля де чини вкриття збо і без того — можна підчас дощу працювати. Кілько то є таких що мимо спеціально виданих заріджень не спустили воду зі своїх піл, ані навіть не прочистили старих ровів.

Та на шветі до багатьох наших хлі-боробів дух закідів віднести не можна. Вони ді поновим поновим впливати на всіх засталих, вказуючи їм на конечність продуктивного та реченевого викори-стання часу не лише з огляду на під-ставові життєві вимоги давнї рослини, але ще також з огляду на прайіанену весну, та тому бо негє категорично ви-магає від нас час — як від світлої новї епохи — генерішня воєнна хур-товина. Тому не чекаймо на рішного рока принуди зі зовні, але самі як сві-домі громадяни помагаючи собі шайіне-го постою господарств, село селом — ви-користаємо повністю дошку хви-линку спрайіаненої погоди — всіх хви-линку пр-поздатних людей, талову силу господарстві апарата та власнїя. Хоча вже піній пора, до все таки не не-літньою засїяти остякні кліткики не-літньої з мід. Засїяймо Ці гречково, прієво, леном горотаннєво, як кажуєт, якої пієлани легко у горотаннї в-бути, — редьку, навіть рішного реде бур-ряк, або і картоплю, а калїєв крандром вишжуку як то постоє мало би обготівити сієво на пішу для худоби подібно як не робимо а поновими мишаними — кукурудзу чи кієвнїку збо, вику зубн чи річу стерняку і т. д. Пайітаннє, що чин скорше засїємо, тим ліпші абе-

ремо урожаю. Тому цей день — два дні праці макемально використаймо — все посіяти віцілості на викінчення весня-ної сієви в себе чи в сусїда — не оста-вляючи ані найменший клантік землі неосібяням.

Скінчивши сієбу, берієма завчасу до інших управових пільних праць, як шарівка, прорівка, вищення бурянів та інших рослинних шкідливків, хворіб і т. п. та про це в сїідучих числах часопису.

І. Ч.

Як приладити добрий водопій для ПТИЦЬ

Як кожна тварина, так і наші птиці повинні мати вїтку чисту та хородину воду до пиття. Пригляньмося в гариче, енекотляве літо, як шукують вони за калюжею чи гноївою, щоб свою сарагу загасити. З такого пієла легко може прокинутися між нами заразна не-дуга тому, що у такій калюжі є безліч шкідливих бактерій.

Збийте дві рівнобіжні до себе уложені дощички на віддалі яких 20 см. від себе. Поміж них умістіть тонкі кілочки, щоб кури чи гуса могли тільки просунути голову.

До довшнїої дощички прикрїпіть окру-глу невисоку посудину, до котрої крїєв отвір, який є у горїшній дощичці, заву-рється шийкою відлі літрової пляшки з водою. Пляшка не має дотикатися дна посудини. В міру того, як кури зни-ватимуть воду в посудині, пляшка по-маленьку теж буде винорожнюватися.

Вода в такому водопій завжди чиста й сама вановнюється. Не занечисують того водопію дикі птиці, які часто зі собою приносять всяку штичну заразу, як штичну холеру.

Агр. Р. Руденський.

ЗІ СПОРТУ.

ТИЖНЕВИЙ ЛЕГКОАТЛЕТИЧНИЙ КУРС

В суботу, дня 30 травня ц. р. закін-чився тижневий легкоатлетичний курс, зорганізований Референтурою Тілови-ховання при УОК в Станиславові. На цей курс зголосилося 9 учасників, з яких 8-ох цей курс закінчили з успіш-ним поступом та зіслали відправлені на місця. На курсі викладали п. п. інж. В. Бродович, д-р Лещець, м-р Лисинський, дир. Лїськевич, Ю. Карлаш, Р. Коваль-ський, Р. Наконечний та Загайкевич. Незалежно від цього курсу Референту-ра Тіловиховання вислала до Львова на 2 тижневий легкоатлетичний курс 5 кандидатів, які опієла мають виконувати обов'язки повітових інструкторів-організаторів.

ТУРНІР КОПАНОГО М'ЯЧА

Як довідуюсь, Референтура Тілови-ховання при УОК в Станиславові підготувала перший сімковий турнір за перехідну нагороду. В турнірі, який відбудеться в неділю 7-го Червня ц. р. беруть участь всі клуби Станиславів-ської округи, що зголосили свої дружини копаного м'яча до розгрівоку за неопієт округи у всіх класах. Кожний клуб зобов'язаний виставити одну дру-жину, аложеноу що найменше з 7-ох змагунів, а найбільше 10-ох, враховую-чи й запасного воротаря. В грі бере участь 7 змагунів, а саме: воротар, 2 оборонці, 1 помічник, 3 напасники; дру-жини діляться на групи, по 5 дружин кожна. Поділу докопє Субреферент копаного м'яча, а затверджує Спортовий Референт. В групах грають дружини системою: кожна з кожною. Про черговість у таблиці рішає кількість до-бутих точок, а на случай ріаности то-чок — відношення воріт. У вишдуку коли 3, чи більше дружин оєгнули однакову кількість точок і ріанє відно-шення воріт, рішає про черговість же-реб. Дружини округи поділяються на сїідучі 2 групи: Перша група: „Загра-ва“ — Станиславів, „Черник“ — Станиславів, „Вихор“ — Імїниця, „Прут“ — Делятин, „Чайка“ — Пасічна. Друга група „Буй-Гур“ — Станиславів, „Хор-туня“ — Крехівці, „Бєскал“ — Надвір-на, „Богун“ — Отинія і „Пробї“ — Павелче. Переможець одержує перехідну нагороду, яку задержує до сїідучого року. Дальших 4 дружини одержують дипломи.

ГОСПОДАРСЬКИЙ КУТОК.

Як запобігти гниттю помідорів?

Плантатори помідорів добре знають, як великі втрати мають через те, що помідори ще на корчах гниють. Зразу ростуть вони гарні та здровні, але по-може часі дїєтї починає вянути, а на окопах, які вже мають досїєвати, ви-даються великі чорні болячки, що ви-дають верає бідки, як воловнику всіх оочів, і то шибайно найгращі. Родю-чка огортає тоді огорєднїя, коли до-водиться викидати помідори на гній, або давати корочам чи свиням. Та ще з тих здровних воловнїя лігнє, а які цілком почервоні.

Та хвороба, що вишїть помідори ва-жкоавід помідорів (фїтотора). Це та сама рослїна пошесть, що у дошевнє літо вишїть амеріканку.

ХВОРОБА АГРЕСТУ

Агрест — загально управлюваний по-садах та городях має великого ворога в грибовній хворобі званій мучня „Сферотекта море ує“. Хвороба ця за-несена до Європи з Північної Америки і дуже скоро в нас поширилася.

В обави такої передовсім відно її на окопах, які прайіані абитою месою хо-ррботворного грабля, через що овочі звичують недорозтаннєні. Обивляється також на галузках та листї, деформую-чи їх. Ця хвороба розвивається дуже скоро і коли не прєступається завчасу до енергічної боротьби з нею, то може аничити цілі плантації агресту, тому також слушно її названо — смертє агресту. Зарази грибка по переизмо-ваннї з весною кільчатєся на галузках і звїтїх агресту і творять літні зарод-ки, які в неділі кільчатєся впадають вочі і в той спосіб хвороба пошир-ється. Оочі дієтють малєу темних плям, по ростуть, корчаться, завихають, грєскають та постійно гниють. Корч сильно опалюваний хворобою через зменшення осмішнїї і невідбієтє по-

Боремося з цією хворобою помідорів у такий спосіб.

Під помідори не даємо свїдого обр-ивка і в більшій кількості. Землю під помідори найкраще світити конюстєк. Як починають вони цїєсти, треба їх скронїти бордожєскоу ріднєю, — окре-мо рєшуєкається у 50 літрах вода пів кілограма свїдого каменя, а окремо га-сїється пів кілограма вапна також у 50 літрах вода і пієла цього разом змішу-ється. Цєю ріднєю найкраще скрон-лявати рослїну відновїними розсїла-чани. Скронєлєвання виконуюється шо три тижні. Конїти такої скронєлєваннї невеликі, а користь з цього значна.

Бирати інші кормові складники скоро мєрїє і гине.

Боротьба з хворобою є дуже тяжка і полягає на запобіганнї поширенню хвороби. Це одиноко допїєне, бо ваар. вищення хорїх корчів тільки в почат-ках появи хвороби є дїєальне, поки зародка не розвивається по грунтї, бо тоді, коли знов посадимо на шм зра-женім місці агрест — хвороба знов ви-ступає. Найліпшим запобігачем серед нїєм є прайіанєне оприскування кор-чів однопроцентною т-чею бордо-ською — вораз першїй перед розвіт-ком листї, далі раннєю весною та в коротких відступах часу аж поки не розвинуться повнїтє листя. Можна та-кож оприскувати 1 — 2 проц. формал-новою в часї свїтїня, або 2 — 3 проц. кал-дїорїєвськоу тєчєю раннєю весною. Дораджуєне місяцями розсїлювання сієви не даю, як покала-є достїєла — доброго висїду. В слушє, якщо згада-ї оприскування не запобігать поши-ренню хвороби, тоді треба спалити хорї корчі, а повнї на цїм місці не садити.

З Л.

НОВИНИ

7 ЧЕРВНЯ 1942

СЬОГОДНІ — НЕДІЛЯ: 2 го С. + 4г. с. Ів. ЗАВТРА — ПОНЕДІЛОК: Карпа ап. ПІСЛЯЗАВТРА — ВІСІРОК: Терапевта

Зустріч представників УЦК з представниками УОК і українського громадянства Станіславщини. Як повідомляють, в суботу 6-го червня в.р. відбулася зустріч представників тайничого нашого Магістратури до Станіславона, щоб відбутися нарада з представниками Українського Озружного Комітету і представниками українського громадянства Станіславщини. В програмі зустрічі входять, між іншим, різні звіти й відчити, після чого відбудеться дискусія.

Останні вистави театру ім. Івана Франка перед своїм турне. Як згадували ми вже в попередньому числі нашого часопису, ансамбль театру ім. Ів. Франка вибирається в турне по Станіславській округі. Станньо інформують нас, що станіславський театр має на приміті відбутися дві тури. У першу туру пішли в такі місцевості як: Монастирська, Бучач, Чортків і Бережани, в другу знову Калущ, Долина, Болехів, Стрий, Дрогобич і інші. В неділю 7-го червня в.р. перед самим турне театр повторить на своїй сцені друге знамениту комедію М. Куліша в.а. „Мана Мазайло“, яка тішить нас поводженням на станіславській сцені.

Нова господарська станція в Станіславоні. Від місяця квітня в.р. існує в Станіславоні Філія львівської Станції Охорони Рослин. Філія є двох стадіях працівників, а це керівник диліж. А. Чермерс і асистент інж. З. Лебер. Філія в цілм своїм терені діяльності, а це в кін. станіславській області та в заліссяній і борщівській повіті, має кореспондентів, якими звичайно є молоді агрономи або інтелігентніші одинці а фаховим господарським інтелектом. Завданням кореспондентів є обслуговувати життя рослин і давати потрібні вказівки для боротьби з рослинними хворобами та шкідливцями. Потрібні інформації одержують вони від Філії, а також від Централі Станції Охорони Рослин у Львові, вул. Кривецького ч. 1, і звертаються в усіх справах до цих Станцій, яким обов'язково щомісяця присилають звідомлення зі своєї праці. В своїй канцелярії при вул. Губернаторській ч. 20 має Філія малу, постійно облішувану, колекцію рослинних хоріб і шкідливців, а також різні хемікати, як каліфорнійську рідну, самій камінь, парашку селень та інші, потрібні до поборювання хоріб і шкідливців. Також існує при Філії відповідна фахова література, як книжки, брошури, часописи, летючки, ілюстрації тощо. Є також лабораторія для мікроскопічного досліджування потовджених рослин і для експериментальної годівлі рослинних шкідливців. Сама назва установи — Охорона Рослин — говорить уже сама про її важливу господарську працю, а це обстеження і досліджування всього рослинного світу та про боротьбу не лише а його шкідливцями й хоробами але також а іншими, чим би то не спричинялими фізіологічними рослинними недомоганнями. Як бачимо, установа — надзвичайно важлива для хліборобства. Тому більше зацікавлення нею, назване гостодарі-практик! Навіть найліпші кореспонденти, між якими мало є фахових людей, мало зробить без Вашої підтримки. В загально-господарським, а також у своєму власному інтересі, згодуйтеся про всі рослинні недомогання своїм кореспондентам, чи проті Філії, або й Централі, пересилаючи водночас зразки — може бути й поштою — потовджених частей рослин разом із довідками — чомою живими — шкідливцями та хоробами. Застосовуйте вчас і свідливо всі потрібні засоби боротьби а усіма рослинними недомоганнями. При цьому пам'ятайте, що в таких випадках, де з деякими хоробами та шкідливцями рослин, як ржа, снітні, „чоркоба“ і т. д., є одностороння боротьба — агротехнічні засоби, як наприклад у свою пору вереджена відсадка, обліш, обривання дерев і т. д., всі ці засоби треба буде теж у відповідний час перевести, щоб таким робом не допустити до появи цих самих шкідливців і хоріб у наступні роки. Станція Охорони Рослин, це одне з найважливіших, а при тому завжди ризикованих чинників у віднесенні продуктивності наших віл, тому: більше уваги направим на праці!

Професійне шкільництво в світлі шкільного закону. Від дня 1-го травня в.р. на терені області Галичина діють такі постанови з розпорядження про професійні школи а дня 29 квітня 1-41 р. „Професійними школами є обов'язкові професійні школи й професійні передшкілля. Обов'язковими професійними школами є школи, до котрих мусять ходити обов'язково поруч професійного навчання, практичної професійної, або робітничої діяльності. Обов'язкова професійна школа має завданням доповнити теоретичними відомостями знання, набуте під час практичного навчання або праці. Після покінчення вселюдної школи починається обов'язок ходити до обов'язкової професійної школи. Цей обов'язок триває три роки, для хліборобських професій 2 роки. Пова там аж до покінчення науки учні підлягають обов'язковій ходити до професійної школи, якщо існують фахово улажені професійні шкільні інститути. При зміні професії знову обов'язок ходження до обов'язкової професійної школи. Раніше ходження до професійної школи може бути зараховане. Обов'язок ходити до професійної школи кінчається перед упливом означеного часу: 1) якщо зверхня шкільна влада устатить, що дотеперішнє обраування осіб, котрі підлягають обов'язковій ходити до професійної школи, вистаче. Це відноситься головню до дівчат, котрі не мають жодної професії, після одворічного ходження до школи домашнього господарства, 2) а покінченням 18 р. життя, якщо не йде про учнів, обов'язаних ходити до фахово улажених професійних шкільних інститутів і, 3) а хвилиною закінчення подружжя особою обов'язанною ходити до професійної школи. Ходити до професійної школи мусять всі моладі особи, як довго вони бодий 24 години тижнево не беруть участі в науці іншої школи, признаної зверхнюю шкільною владою, або не є а службі праці. Туті дня може шкільна влада ананіяти від обов'язку ходити до професійної школи. Молодь, що не сповняє обов'язку ходити до обов'язкової професійної школи, буде до неї притягнена примусово. При тому можна користуватися поміччю воліції. Зверхники, службовці, керівники заводів і їх повноваженці особам, що підлягають шкільному обов'язку повинні давати час, потрібний до виконання їх шкільного обов'язку та аі своїй стороні повинні впливати на них, щоб цей обов'язок сповнили. Не вільно обнижувати заробітні платні а причина ходження до професійної школи. Хто нарештє або з недбалства виступає проті постанов про обов'язок ходити до професійної школи, буде покараний у адміністративному постууванні. (т.п.)

Фахове шкільництво в світлі шкільного закону. Від дня 1-го травня в.р. на терені області Галичина діє шкільне право, що так окреслює фахове шкільництво: „Фаховими школами є ці школи, котрі дають теоретичні й практичні відомості й умілість, що їх вимагається до зайняття керівного становища в професійному житті. Ходження до фахових шкіл є добровільне й за нього треба складати шкільну сплату. До фахових шкіл може бути прийнятий лиш той, хто може показати закінченою професійною наукою, або іншою кльквітньою практичною діяльністю, як теж ходженням а додатним внеском до професійної школи і має вистачальний практичний досвід.“ (т.п.)

Пошукують робітників до „Газаробітень“. На-мурах м. Станіславона повналися афіші, підписані дирекцією „Газаробітень“, в Лайцігу, в яких подається до відома населенню міста, що пошукуються більшу кількість адібних і здорових чоловіків і жінок до легких робіт в „Газаробітнях“ в Середній Німеччині. Всі мужчини й жінки у віці 17—45, що є охочі до праці, можуть зголоситися в інформаційному бюрі в Станіславоні при вул. Др. Франца ч. 17, де одержать докладні відомості. Згоря заважає чисте й адове помешкання в сільських приміщеннях, задовільний харч і відповідно до праці добра сплата. Вкінці згадується про те, що що тяжка можна пересилати оцадності до ріли в краю, як рівнож дирекція сповняє всія доручення та прохання зі сторони своїх робітників.

Підмінка яйця. Краківські цукерники нещодавно перевели пробу а випіканням тіст на підмінці лець німецької продукції. Ця проба, що відбувалася при участі урядових чинників, вповні повелася. Через те й цукерники заявили, що цю підмінку яйця, яку виробляється в худобничій крові, можна кавити до випікання солодкого печива. Це не вичайно важна подія в харчовій ділянці через те, що вона частинно розв'язує справу заготування й аужиття лець. Вона має ще й те значення, що новий продукт не лиш у смаку й у спосіб діляння вистачає яйце, але й має таку саму важливу вартість, що й яйце. (т.п.)

Професійні передшкілля. До розпорядків а ділянки шкільного закону, що обов'язує від дня 1-го травня в.р. на терені області Галичина, належать постанови, що відносяться до професійного передшкілля. Це такі постанови: „Професійними передшкіллями є ті школи, котрі практичним і теоретичним навчанням дають підготовку до майбутнього ветушення до професії. Ходження до них є добровільне, при чому слід складати шкільну сплату. Навчання триває зазвичай 3 роки. Під час ходження до професійного передшкілля, обов'язок ходити до професійної школи припиняється.“ (т.п.)

Продаж городовини продуцентами. Нещодавно проголошений у своєму часі урядовий ціник городовини вже обов'язує Вогляду на новий сезон а городовинному ринку слід пригадати продуцентам умови легального абуту їх продуктів. Продуцент має змогу збувати свою городовину в двоякій спосіб: шляхом роздрібного, або гуртвального продажу. Вільно йому вестачати товар безпосередню на торгів площі, де обов'язаний продавати його по урядових цінах. Продаючи товар таким шляхом, продуцент не одержує т. в. премію карт. Не марно права безпосереднього продажу городовини до рук деталічного купця, продуцент мусять продавати її, аб в станції окружної кооперативи, або приватному гуртвальному. Так кооперативи, як і гуртвники, видають йому в заміну за доставлений товар крім заплати, облішеної згідно а гуртвними цінами, ще премію карту. На ці карти продуцент може купити товар по урядовій ціні у кількості, що віднождає 2% вартості доставленої городовини. Кожен доставень може таким спосібом закунити найпотрібніше хліборобське апараддя: нукор, шкуру, тютюн, горілку і т. п. Кооперативи ставити акову й гуртвники підступують одержаний товар купцям деталістам. (т.п.)

РЕЦЕНЗІЯ.

„Мина Мазайло“ на станіславській сцені

Дуже добра комедія, дуже поважно-го автора є так гострою сатирою для вського роду ренегатів, що просто дивується, як а царстві третього інтернаціоналу вона могла побачити світ живий. Тому, такій людині, що так мужливо відяля українські прапори, належить наша пошана.

Правда, на Кулішені аняти сліди матеріалістичного світосприймання, а його зазіхання в сторону фантазі, виходять уже слабше, але це ніяк не зменшує вартості комедії, котра хвилинами має так досконалі моменти, як найкращі класичні комедії.

Виконання цієї комедії ансамблем станіславського театру є вповні задовільне й безумовно перевищує того „Мину Мазайло“, якого перед літами ми вже бачили на станіславській сцені. Всі без винятку артисти, на чолі з п. п. Вейтовичем, Гелісом та п. Косаковом, дали так життєвий тип, глибоко передумані, що важко повірити, що наш ансамбль працював над цією комедією, маючи до розпорядимости так короткий час. А це є доказом, стільки доброї волі, стільки не-сипущої праці викладають наші артисти до кожної нової постановки. Не пошкодить іще подивитися на „За двома зайцями“ та на „Сагайдачного“. — Все це вказує на те, що в нашому театрі є добрі акторські та режисерські сили, непоганіші чим в інших наших театрах. Сьогодні, ледве після кількох місяців колективної праці, ансамбль вже так цупко спементований, що велику кривду роблять йому ті неші інтелігенти, котрі не тільки, що не ходять до театру, а навпаки, шкодять йому своєю „гострою“ критикою, міривши спроможности нашого ансамблю — мірилом аперд трьох місяців.

Ми погоджуємося а таким болючим фактом, що більшістю нашої інтелігентної акадоділа всепална кіноманія, але не можемо погодитися а тим фактом, що той самий інтелігент не тільки не підтримує свого театру, а робить іще деструкційну роботу проті нашого актора.

А відома річ, що той актор не раз серед тяжких обставин виконує свої обов'язки для громадянства. Одиним мінусом, що ми завважили в постановці „Мина Мазайло“ на нашій сцені, це дуже слаба російщина такої русотійської сім'ї, як Мазайло; але знову, годі домагатися від галичан перфектного опанування російської мови. І. А.

КУТОК СМІХУ

Склянар: Ця скрипка має двісті літ, а разів би вам її купити.
Банкір: Тим разом ви, помилялись мій пане, мене ще стати на це, щоб я собі пону купив.
— Значи, тої ночі сплюснє мені, що ти купив мені прекрасний капелюх.
— Дуже добре, в слідуючім сні можеш вже в тім капелюсі вийти до міста. („Пілунава“)

Відповідальний редактор: Др. Антін Княжинський. Видвиництво: Українське Видвиництво часописів і журналів для Дистрикту Галичина Львів. — Редакція: Станіславів, вул. Лесі Українки ч. 3 І. тел. ч. 16-83, Адміністрація й експедиція: Станіславів, вул. Адольфа Гітлера ч. 19. тел. ч. 18-83.

ПОВ'ЯЗКИ-ПОЛЯЧЕК-САМБІР вул. Огородова 11. — Ч. тел. 91. СПЕЦІАЛЬНІ ПОВ'ЯЗКИ на пропуклину, наясн протів обниження жолудка, кишок і матиці, окремі пася на час тяжі, горесті протів скривлення хребта. ВИСИЛАЄТЬСЯ ПОШТОЮ.

Уневажною загублену тютюневу картку надіну на 1 42 р. на привітше Майковський Францішек, замешкалий при вул. Кайський ч. 16.

КРАВЕЦЬКА РОБІТНЯ ІВАН КЛЬОЦКА Станіславів, вул. Мазепи 1. (в будинку Українбанку)

ЯСНОВИД МАМОТ, ми-тець у проповіданні життєвих випадків, дає вияснення — поради в різних справах. Особисто приймає щодня. Поштою, за аялчикою: подати дату уродження і питання Варавно — чітко. Адреса: Краків, площа А. Гітлера ч. 465. III пов.

ОГОЛОШЕННЯ ЛЯШКЕВИЧ ВОЛОДИМИР лікар ординус щоденно в ОТИНІ, вул. Шевченка ч. 50.

Український Окружний Комітет Станіславів Повітовий Відділ Культурної Праці В реділю, дня 7-го червня в.р. відбудеться в світлиці 6. „Сокола“ при вул. Губернаторській ч. 18 КОНКУРС ХОРІВ приєвчений 100-літнім роковинам уродин М. ЛИСЕНКА, а такою програмою: 1) Вступне слово про творчість М. Лисенка — проф. Шородько. 2) Хори: „Боян“ — Станіславів (дир. Андрійшин), Старі Богородчани (дир. М. Мад'ш), а дла (дир. Шинтур), Підлужжя (дир. Д. Ткачук), Рабно (дир. Г. Мачкур), Хриплині (дир. Гак), Піддєчари (дир. Кривул). Початок в год. 12-тій в полудне. Вступ від 1 — 4 год.